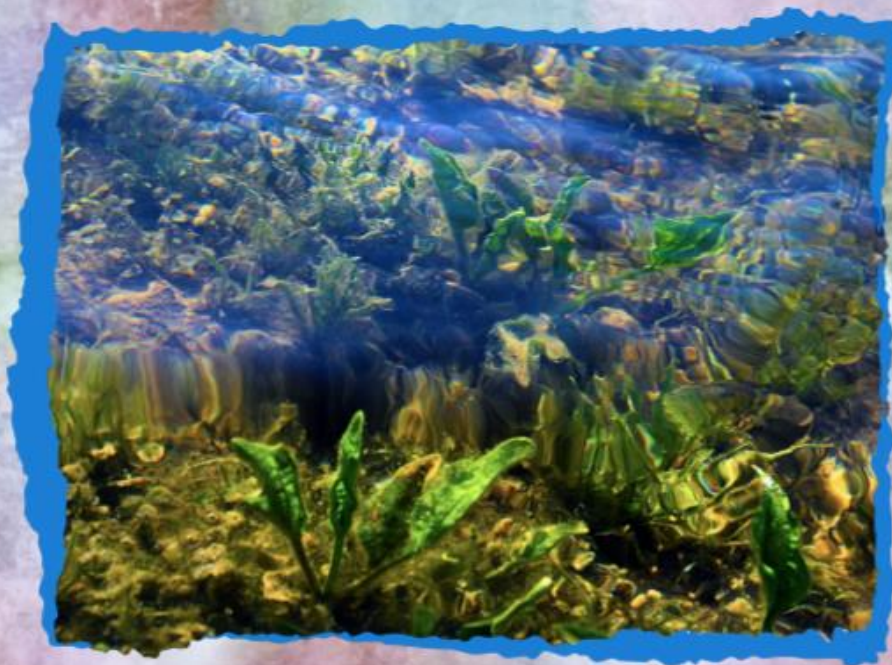

Lucija Matič

IGLEK

Varuhi in prijatelji

Iglek, Brin in Tisa so se radi družili. Dnevi so jim minevali, kot bi mignil. Nekdaj sprti zmaji in krokodili so se zdaj skrivaj spoznavali, se zabavali in se veselili ponovnega srečanja.

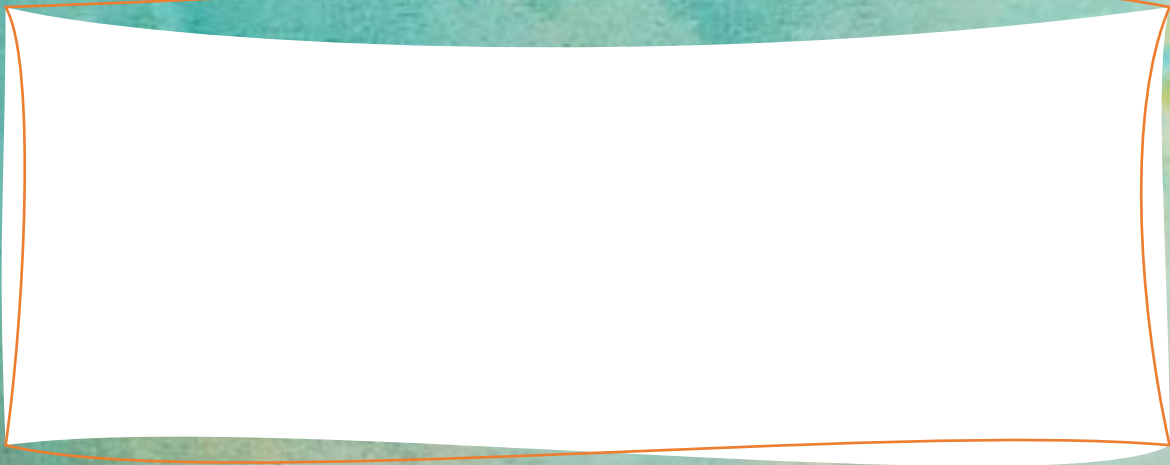
Tako je bilo vse do tedaj,
ko je krokodil Brin otrpnil.
Tudi nekatere druge živali
so otrpnile, ko se je precej
shladilo, in videti je bilo,
kot da spijo.

*Otroci, ali tudi vi poznate kakšne živali,
ki med zimo ves čas spiyo, dokler se
zunaj ne ogreje?*

Zmaji pa niso spali in otrpnili, bili so budni celo leto. Celo v najhujših zimah so leteli, ustavil jih je lahko le močan veter. Iglek je že težko čakal, kdaj bo zopet dovolj toplo, da se bodo lahko igrali vsi trije skupaj.

Nekega jutra, tik preden se je odpravil ven raziskovat, sta ga mamica in očka prosila, ali lahko pazi na Marjetko. Onadva sta morala na neko srečanje, s katerega ju dolgo ne bo nazaj.

Iglek je rad pazil na Marjetko. Zdaj je bila prava mala navihana zmajčica. Govorila ni še nič, se je pa veliko smejala, se igrala in se zelo rada družila z drugimi zmajčki.

Ko sta mamica in očka odšla, je šel Iglek vprašat Tiso, ali bi šla skupaj pogledat k zavetju, če se je Brin že zmigal iz otrplosti. Marjetko bosta vzela s sabo, saj še ne zna govoriti in ne bo mogla nikomur nič povedati o tem, kar bo videla. Tiso je malo zaskrbelo, saj je vedela, da se vsi zmajčki enkrat naučijo govoriti, in tudi Marjetka se bo. Kaj bo pa takrat? Ampak pustila se je pregovoriti Igleku in skupaj so šli do zavetja.

Za zmaja potovanje sploh ni bilo več tako naporno. Najprej sta se pretvarjala, da gredo v gozd. Potem pa sta na skrivaj z Marjetko v krempljih odletela proti zavetju in ves čas pozorno pazila, da jih ne bi opazili. Marjetki je bilo letenje zelo všeč.

Ko so prišli do zavetja, je bilo to še vedno prazno. Brin se še ni zbudil. Res je bilo že topleje, ampak sneg še ni povsem izginil. Iglek in Tisa sta pazila na Marjetko, ki ji je bilo vse strašno zanimivo, zraven pa pospravljala zavetje in okolico. Pregledala sta, če je vse tako, kot mora biti. Vsi skupaj so se igrali in prešerno smejali. Risali so po zemlji in Marjetki sta oba pripovedovala, da bo kmalu spoznala nove živali – njune prijatelje. Potem sta se Iglek in Tisa pogovarjala, kako bi bilo, če bi bili prav vsi zmaji in krokodili prijatelji. To ju je tako zamotilo, da sta čisto pozabila na Marjetko. Kar naenkrat sta ugotovila, da Marjetke ni nikjer. Le kam je izginila? Pogledala sta okoli sebe in imela kaj videti.

Mali zmajski repek je molel iz bližnjega jezera, vse drugo pa je bilo potopljeno v vodo.

O, ne! Marjetka se bo utopila!

Hitro sta stekla k njej, jo potegnili iz vode in s strahom opazovala, če sploh še diha.

Marjetka pa je začudeno mežikala in hotela brž nazaj v vodo. Tega ji seveda nista dovolila. Govorila sta ji, da je voda nevarna, da zmaji ne znajo plavati in podobno. Marjetka pa je še bolj trmasto vztrajala in hotela k vodi. Vzklikala je in tečnarila.

Iglek jo je nato brez besed vzel v kremplje, rekel Tisi, da je treba iti domov, in ves čas razmišljal, da bi lahko Marjetka po nesreči utonila. Nič več mu ni bilo do izletov in niti do pogovorov. Jezno je gledal Marjetko, ki je spuščala nerazločne glasove in kazala proti jezeru. Trapasti mladički, si je mislil ...

Ko sta očka in mamica prišla domov, je bil že malo boljše volje. Oddahnil si je, da se je vse dobro končalo. Poslušal je pripoved staršev in postal zaskrbljen, ko je slišal, da bosta morala še večkrat na srečanja in bosta takrat spet prosila Igleka, naj pazi na sestrico. Zdaj se mu to ni zdelo več tako zabavno. Le kaj bi rekla očka in mamica, če bi vedela, da je čisto pozabil na sestrico in da je skoraj utonila?

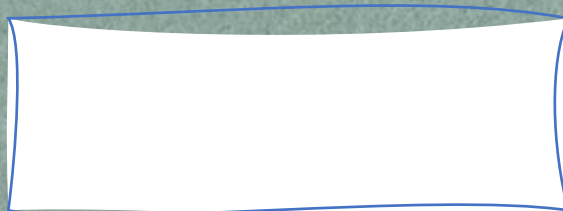
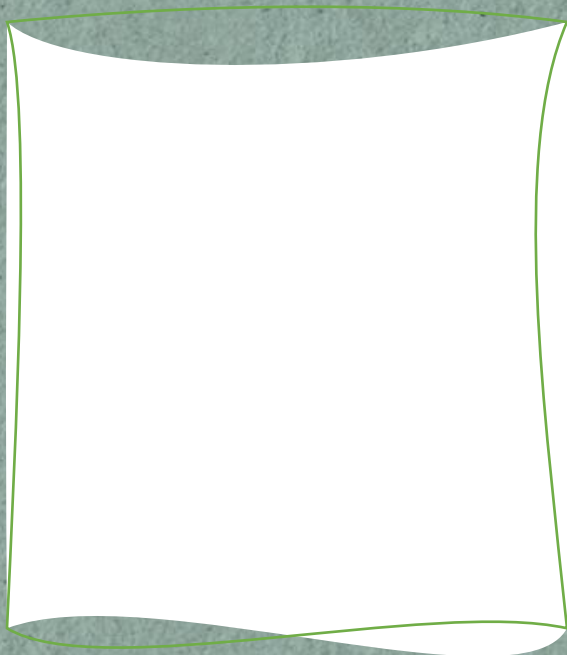
Ko je tako razmišljal o vsem tem, ni bil pozoren, kaj se dogaja, dokler ni ugotovil, da sta očka in mamica strašno vesela in da ploskata Marjetki. Spodbujata jo, naj ponovi. Le kaj je naredila? Potem pa je slišal Marjetko izgovarjati svoje prve besede: »Iba, iba ... oda, oda. Tof, tof.« Ob tem se je na ves glas smejala in navdušeno ploskala.

Očka in mamica seveda nista vedela, kaj Tisa govori, ampak ker so bile to njene prve besede, sta bila vzhičena. »Iglek, tvoja sestrica govori! Poslušaj,« sta ga vabila bliže. Tudi Iglek je bil vesel, ko je videl, da Marjetka skuša nekaj povedati. Le kaj govori? Potem pa je zgrožen ugotovil, kaj Marjetka čeblja.

Kaj mislite, otroci, o čem je Marjetka pripovedovala mamici in očku, ko je rekla: »Iba, iba ... oda, oda. Tof, tof.«?

Res je, mala zmajčica je govorila o ribah in vodi!

Ali se je zato potopila v vodo, ker je v jezeru videla ribe? On pa je mislil, da se utaplja!
Bo že videla, drugič jo bo kar vrgel v jezero, da bo spoznala, kako je to nevarno.

Pa kaj še, kdo jo bo pa potegnil ven!?! Ta nadloga mala. Še dobro, da ne zna razločno govoriti, saj bi očku in mami zelo težko pojasnil vse skupaj. Delal se je, da je vesel, ob tem pa zaskrbljeno opazoval, če se bo spomnila še kakšne nove besede.

Komaj je čakal, da gredo vsi skupaj spat.

Drugo jutro sta očka in mamica spet odšla na srečanje, Iglek, Marjetka in Tisa pa k zavetju. Tokrat je Iglek Marjetko ves čas držal za roko in je ni izpustil izpred oči. Ko so prišli k zavetju, je navdušen videl, da je prišel tudi Brin. Tudi on je imel malega krokodilčka s sabo. Brinov bratec Bino in Marjetka sta se presenečeno ovohavala in kmalu skakala drug po drugem. Oba sta hotela, da bi ju Iglek in Tisa vzela v kremplje in poletela z njima. Brin se je smejal, ko je Iglek povedal, kaj je Marjetka ušpičila prejšnji dan, nato pa so šli skupaj pogledat k jezeru. Tam so videli, da je v njem res veliko čudovitih rib.

Marjetka je takoj namočila celo glavo v vodo in presenečeni so bili, kako dolgo je zadrževala dih. Nazadnje je kašljajoč lovila sapo, ker je po nesreči kar vdihnila vodo, namesto da bi prišla ven po zrak.

Iglek ji je to še najbolj privoščil. Kar naj vidi, nadloga mala, kako je to lahko nevarno. Da ji nikoli več ne bi prišlo na pamet kaj takega.

Ko je Marjetka še kašljala, je Brin nenadoma zavpil in hitro stekel stran. Brinov bratec je bil na robu visoke skale, kjer je razširil svoje drobne tačke in skušal poleteti. »Bino maj. Bino ti,« je kričal Brinu, ta pa njemu nazaj: »Tako dol s skale! Ti nisi zmaj! Ne znaš leteti!« »Bino ti! Op!« je skočil, trdo pristal in se nato skotalil po hribu.

»Pa kaj je s tabo!?! Lahko bi se ubil,« je bil hud Brin, malček pa se je le smejal.

Kako naporni so lahko mladički, so pomislili vsi trije mladi. Binu pa je bila dogodivščina tako všeč, da je spet splezal na skalo, se vrgel dol in se kotalil po hribu. Pa kaj, če ni zmaj! Pa kaj, če ne zna leteti! Zna pa skočiti in se kotaliti, in tudi to je prav zabavno. Tudi neuspeh je lahko uspeh, če pri tem ostaneš cel, seveda.

Marjetka je pozabila na ribe, ko je gledala Bina, kako vsakič pade in se skotali navzdol. Tako se je smejala, da je najprej začela kolcat, potem pa si še brisati solze. Oba starejša brata in Tisa so le zmajevali z glavo in drug drugemu zatrjevali, da oni že niso bili tako trapasti, ko so bili majhni. Gotovo, da ne. Vprašanje je, če bosta malčka sploh preživela svoje bedarije že brez vseh drugih nevarnosti, ki prežijo nanju.

Tako so se otroci srečevali spet in spet. Včasih so s sabo pripeljali kakšnega novega prijatelja, ki je moral pred tem obljubiti, da bo o vsem čisto tiho. Do poletja je bila pri zavetju že cela družina mladih zmajev in krokodilov.

Enkrat so se morali krokodili potopiti v jezero, da so rešili Marjetko iz njega. Prestrašenemu Igleku so povedali, da je kar sedela na dnu jezera in gledala okoli sebe. Božala je ribe, ki so plavale mimo nje, in jih skušala ujeti. Iglek bi jo od same jeze najraje kar zalučal nazaj v vodo, če ne bi že ona sama hotela še enkrat skočiti in ji je moral to urno preprečiti. Potem je doma razlagala očku in mami o »bibah« in »dilih«. O »odi« in »etki tof tof«. O »dilih oda etko en« in podobnem.

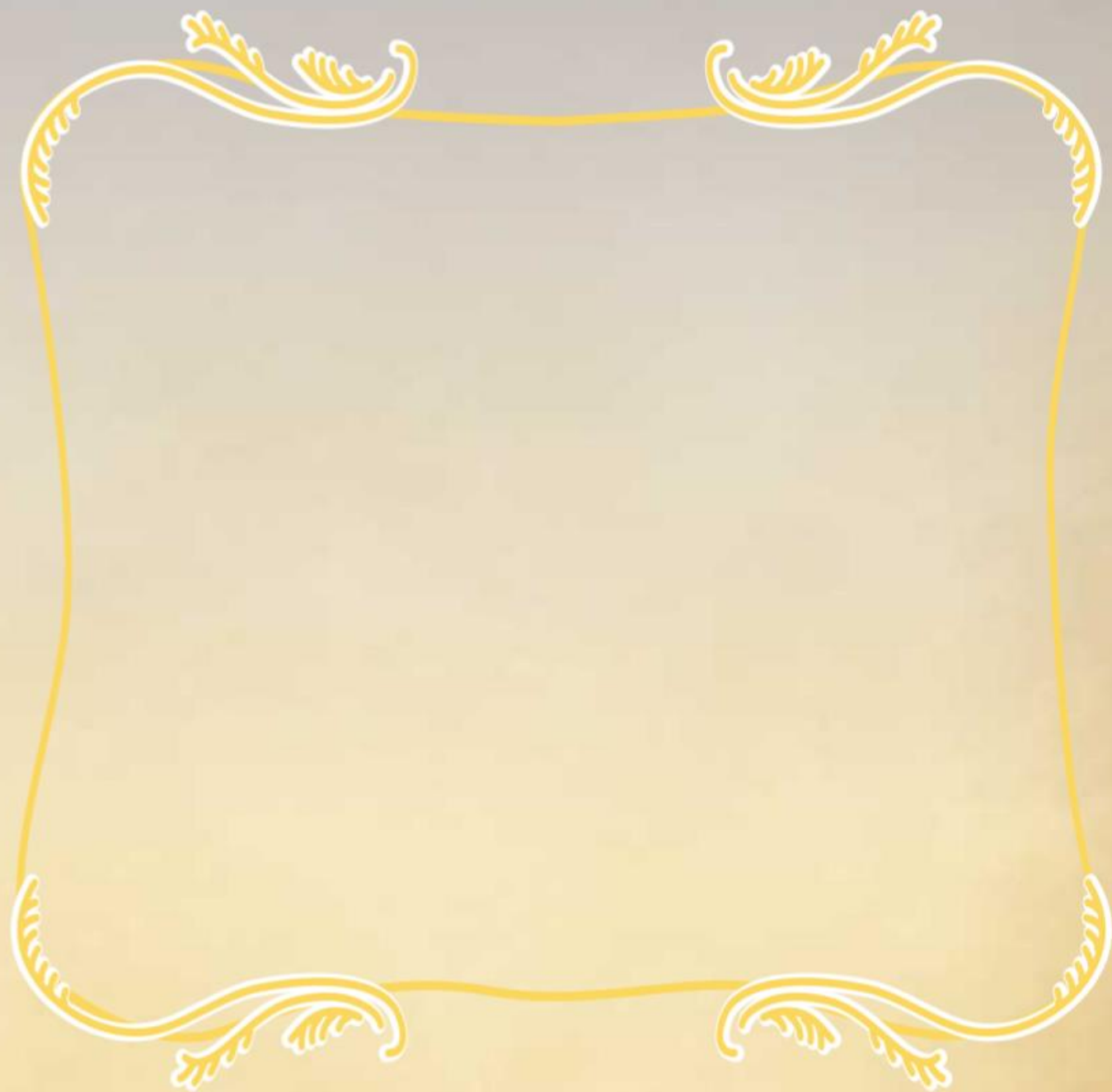

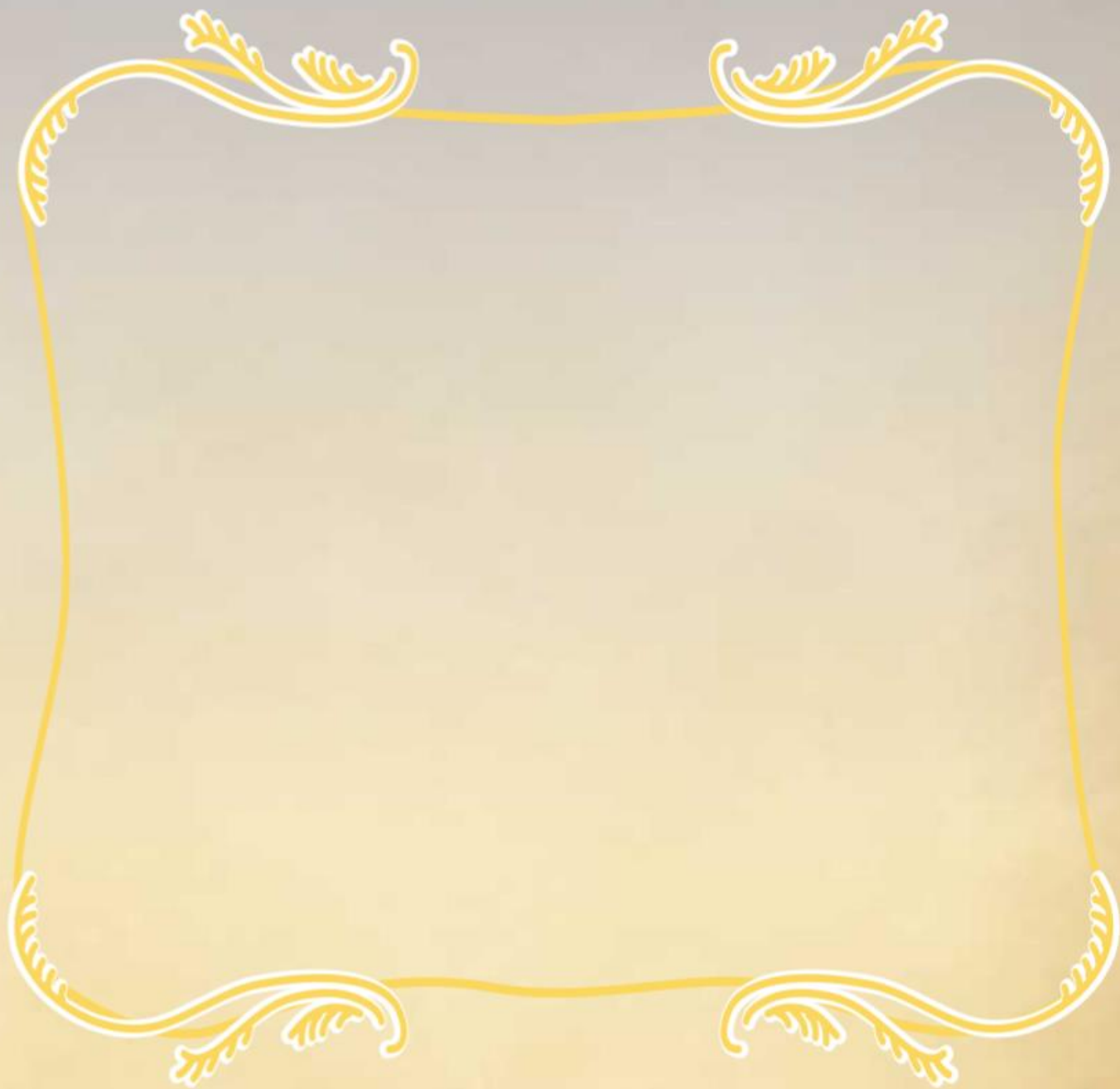
Še dobro, da je bila zgodba tako neverjetna, da ji ne bi verjeli, tudi če bi znala čisto razločno govoriti. Ampak mladi zmaji in krokodili so dobro vedeli, da bo nekoč treba staršem povedati, s kom se družijo in kaj so odkrili. In da bo treba njihova rodova spraviti med seboj. Ne zato, da se ne bo treba več skrivati, ampak zato, ker bi bilo to dobro za vse.

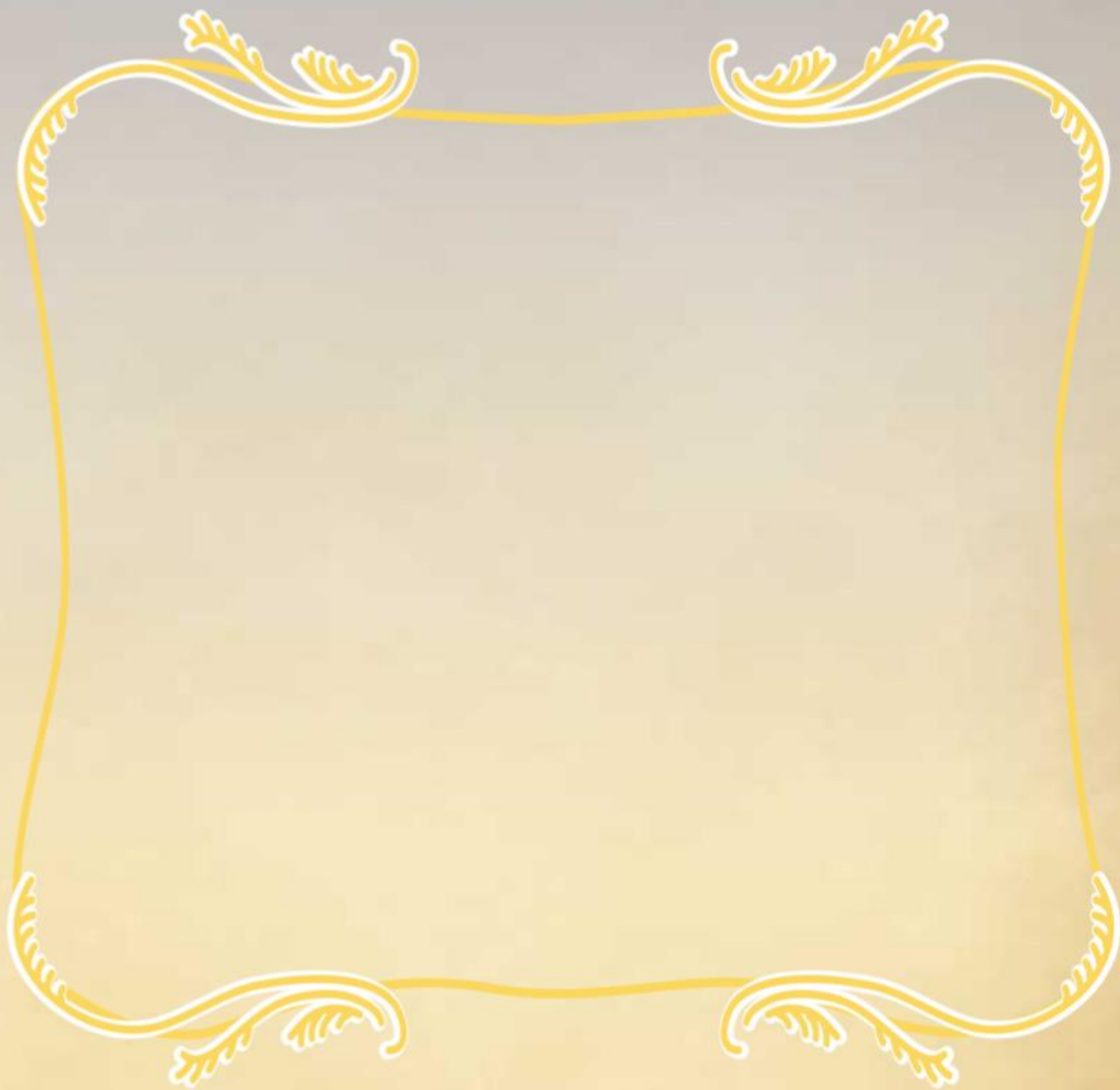

In to bo treba narediti čim prej, saj bodo sicer malčki vse izklepetali, še preden bodo mladi lahko dobro razmislili, kako naj izpeljejo ta podvig.

Zbirka slikanic Iglek

1. knjiga; Iglek - Kako se je vse sploh začelo
2. knjiga; Iglek - V šoli
3. knjiga; Iglek raste
4. knjiga; Iglek - Srečanje s krokodilom
5. knjiga; Iglek – Grajenje zavetja
6. knjiga; Iglek dobi sestrico
7. knjiga; Iglek se uči leteti
8. knjiga; Iglek se zaljubi
9. knjiga; Iglek - Varuhi in prijatelji

Opomba:

S klikom na prazen okvir lahko vnašate svoje vsebine in si svoje zamisli tudi shranite.
S klikom na dinosavra pa te vsebine lahko tudi javno objavite.

KOLOFON

Zbirka: Iglek

Naslov 9. dela: Iglek - Varuhi in prijatelji

Avtorica: Lucija Matič

Fotografije: Pixabay, Lucija Matič, Aleš Krivec

Lektorirala: Nives Mahne Čehovin

Foto knjiga je izdelana s programom Moj CEWE
fotosvet, z dovoljenjem za objavo.

Izdaja: elektronska izdaja

URL naslov: [https://iglek-thor.com/Iglek-Varuhi in prijatelji.pdf](https://iglek-thor.com/Iglek-Varuhi%20in%20prijatelji.pdf)

Kraj: Zapotok

Založba: samozaložba

Leto izida: 2024

Nosilec avtorskih pravic: Lucija Matič

vse pravice pridržane, prost dostop

Kataložni zapis o publikaciji (CIP) pripravili v

Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani

COBISS.SI-ID 181844995

ISBN 978-961-96544-0-8 (PDF)

Maloprodajna cena publikacije: 0 €

ZBIRKA SLIKANIC IGLEK

Iglek in Brin varujeta svoja mlajša sestrico in bratca. Čeprav je obema to sprva v veselje, kmalu ugotovita, da imata precej odgovorno nalogo in da mladički niso ravno preudarni, ko jih kaj zanima ali veseli. Vse skupaj se sicer srečno konča in sčasoma se vse več mladih zmajev in krokodilov na skrivaj družijo pri zavetju. Pogosta srečanja mlade opominjajo, da bodo morali to skrivno prijateljstvo prej ko slej razkriti obema rodovoma.

Želim ti dovolj
trme za
odkrivanje
novih svetov.

